

Стиль Йозефа Гайдна органічно пов'язаний з Віднем, його культурою, яка поєднала в собі італійські, південно-німецькі та інші культурні традиції. Сам композитор вважав, що найбільше на нього вплинув Карл Філіп Емануель Бах, син Й. С. Баха. Творчість Гайдна охоплює широкий спектр жанрів. У Німеччині і Австрії він став відомим завдяки своїм ораторіям "Створення світу" і "Пори року". Натомість у США, Англії та Франції найбільш популярні його симфонічні твори. Хоча симфонічні цикли писалися і до Гайдна, вважається, що саме він підсумував і підняв на новий якісний рівень досвід попередників, відкривши нову епоху у розвитку симфонії.

В камерній музиці Гайдн вважається засновником жанру струнного квартету. 83 квартети Гайдна написані для постійного складу виконавців (дві скрипки, альт і віолончель) і мають чотиричастинну (алеґро в сонатній формі, повільна частина, менует і фінал або алеґро, менует, повільна частина і фінал) або п'ятичастинну форму (алеґро, менует, повільна частина, менует і фінал).

Відкриттям Гайдна вважається також форма рондо-сонати, в якій принципи сонатної форми (експозиція, розробка, реприза) зливаються з принципами рондо. Фінали пізніх інструментальних творів написані саме у цій формі. Оркестрове письмо Гайдна виявляє поступове послаблення зв'язку зі старою технікою *basso continuo*, в якій клавішний інструмент або орган заповнював акордами звуковий простір і утворював «скелет», на який накладалися інші лінії скромного оркестру тих часів.